Política | Joan Serra Carné | Actualitzat el 25/10/2022 a les 20:00

Dalmases, Turull i la teranyina

«La dimissió forçada de Dalmases com a vicepresident de Junts és un toc d'atenció a Borràs per recordar-li que el poder al partit és compartit»

La seqüència és de dilluns i tenia missatge, perquè situava Junts davant del mirall. L'informe intern sobre el cas Dalmases -avançat per **NacióDigital** i que ratificava la conducta "incorrecta" del diputat en l'entrevista a Laura Borràs al *FAQS*, per la intimidació sobradament provada a una periodista- havia obert una nova crisi al partit, airejada en públic. Però mentre Magda Oranich, redactora del text, denunciava pressions de la presidenta de la formació i Francesc de Dalmases acusava de "tendenciositat" l'advocada, Jordi Turull mesurava totes les paraules. El secretari general demanava debatre les conclusions de l'expedient a l'executiva, una crida a rentar a la roba a casa sense predicament. Les paraules del dirigent van quedar engolides per l'última envestida de Dalmases, amb el suport implícit de Borràs, i la resistència d'Oranich, una lletrada de llarga trajectòria i poc impressionable. "No s'han adonat que no es pot anar així pel món", insistia l'advocada per rebatre les formes del sector afí a la presidenta del partit.

El protagonista de l'últim serial és el diputat Dalmases -forçat a dimitir com a vicepresident de Junts pels errors encadenats-, però per entendre els problemes no resolts a la formació és necessari fixar-se en el comportament encarcarat de Turull. El secretari general s'havia acostumat a posar-se de perfil en les qüestions delicades, cap de tan sensible per al futur immediat com la consulta que va desembocar en la sortida del Govern. De formes suaus i rictus seriós -imatge de preocupació que no ha pogut dissimular en l'inici d'aquesta tardor agitada-, Turull ha buscat la tecla que faci permanents els equilibris d'una formació que ha de conjugar el protagonisme insaciable de Borràs, l'ascendent de Carles Puigdemont i el pragmatisme dels qui estan educats en la tradició convergent. Una tasca d'enorme complexitat, perquè els equilibris desitjats pel secretari general fimbregen a la mínima sacsejada. L'última, la del cas Dalmases.

Abans que Junts materialitzés el trencament amb ERC, Turull va prendre la determinació que la sortida del Govern era un mal menor davant el perill de ruptura al partit. Així s'explica la seva inhibició pública en el debat de més calat de la formació, fins al punt que els *turullistes*, de perfil pragmàtic i experiència governamental, no defensaven necessàriament el mateix que Turull. El secretari general havia aconseguit guanyar partides internes al sector de Borràs -des de votacions al congrés de l'estiu fins a l'elecció de dirigents territorials-, però no va saber trobar un camí alternatiu a la confluència de posicionaments de la presidenta i Puigdemont en el dilema sobre la continuïtat a la Generalitat. Els pragmàtics de Junts, capitanejats per Jaume Giró i Victòria Alsina, no van tenir aixopluc i van perdre la consulta.

Condemnat a preservar els equilibris, Turull semblava atrapat a la teranyina de Borràs. A l'estiu es projectava que tenia el timó del partit però, mesos després, Junts s'havia tornat a situar a la pantalla que volia la seva presidenta, fora del Govern en el compte enrere cap a les municipals i marcant-ne l'agenda, per bé i per mal. Un poder ressuscitat que fins i tot havia donat ales a Dalmases, decidit a sortir de l'ostracisme després de l'episodi indefensable a TV3. Però Turull, sabedor de les antipaties despertades pel diputat, ha dit prou en un cas que interpel·lava directament Borràs. La dimissió forçada és un toc d'atenció de moltes veus de Junts per recordar a la presidenta que el poder al partit és compartit. El secretari general deixa, però, una incògnita per resoldre sobre la cohabitació: fins quan avalarà el relat de la *lawfare*, que grinyola fins i tot al seus correligionaris, quan la carpeta judicial de Borràs ocupi de nou titulars i les sigles tornin a patir. En joc hi ha l'etiqueta electoral que pugui projectar Junts.